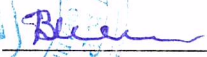

Міністерство освіти і науки України
Львівський національний університет імені Івана Франка

Затверджено
на засіданні приймальної комісії
Львівського національного університету
імені Івана Франка
28.03.2025 р. (протокол № 4)

В. о. ректора Володимир МЕЛЬНИК

ПРОГРАМА
фахового вступного випробування
для здобуття освітнього ступеня магістра
(для осіб, які вступають на основі попередньо здобутого
ОС “Магістр” та ОКР “Спеціаліст”)

Спеціальність – С4 «Психологія»

Освітня програма – Психологія

Вступні випробування проводяться на основі екзаменаційних питань навчальних програм дисциплін циклу професійної та практичної підготовки навчального плану спеціальності С4 «Психологія» галузь знань С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини».

Фахове випробування – форма вступного випробування для вступу на основі здобутого (або такого, що здобувається) ступеня або освітньо-кваліфікаційного рівня вищої освіти, яка передбачає перевірку здатності до опанування освітньої програми певного рівня вищої освіти на основі здобутих раніше компетентностей.

Другий рівень вищої освіти – магістр (на основі магістра за іншою спеціальністю)

Галузь: С «Соціальні науки, журналістика, інформація та міжнародні відносини»

Спеціальність: С4 Психологія, факультет філософський,

Освітня програма: Психологія,

Тип пропозиції Фіксована (вт.ч. для іноземців)

Зарахування на 1 курс

Підстави зарахування:

У передбачених Порядком прийому та Правилами прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Львівського національного університету імені Івана Франка у 2025 [PP LNU 2025 n.pdf](#)) випадках замість результатів ЄВІ (обох компонентів) використовуються результати співбесіди з іноземної мови, замість результатів ЄФВВ - результат фахового іспиту в Університеті.

наявність вищої освіти другого (магістерського) рівня, підтвердженого відповідним дипломом та складання іспитів:

співбесіди з іноземної мови;

фахового вступного випробування.

Базу тестів фахового вступного випробування спеціальності С4 Психологія на освітній рівень «Магістр» складають 2500 тестів з дисциплін: Загальна психологія, Історія психології, Соціальна психологія, Експериментальна психологія, Вікова психологія, Психодіагностика, Педагогічна психологія, Психологія праці, Психологія управління, Психологія конфлікту, Клінічна психологія, Патопсихологія, Статистичні методи у психології, Диференційна психологія, Психофізіологія, Вікова психологія, Педагогічна психологія, Психологія праці, Інженерна психологія, Психодіагностика, Основи психологічної практики, Політична психологія, Юридична психологія, Психологія управління, Методика викладання психології, Психологія конфлікту, Клінічна психологія, Патопсихологія, Психіатрія, Нейропсихологія, Психологія сім'ї, Практикум з психології тощо.

Тест має таку структуру:

Загальна психологія – 4 питання;

Історія психології – 2 питання;

Соціальна психологія – 2 питання;

Експериментальна психологія / Диференційна психологія – 2 питання;

Вікова психологія – 2 питання;

Психодіагностика / Основи психологічної практики / Практикум з психології – 2 питання;

Педагогічна психологія / Психологія сім'ї / Методика викладання психології – 2 питання;

Психологія праці / Інженерна психологія – 1 питання;

Психологія управління / Юридична психологія – 2 питання;

Психологія конфлікту / Політична психологія – 2 питання;

Клінічна психологія / Нейропсихологія / Психофізіологія – 2 питання;

Патопсихологія / Психіатрія – 1 питання;

Статистичні методи у психології – 1 питання.

Працівники Приймальної комісії Університету формують індивідуальні набори з 25 тестів за кількістю вступників у день фахових випробувань. Тести мають форму бланкового опитування. Абитурієнт має визначити правильну відповідь серед наведених тверджень.

Кожна правильна відповідь оцінюється у 4 умовні бали (загалом $\max = 100$), що є оцінкою результату фахових випробувань.

Академічна доброчесність при складанні іспиту: очікується, що вступники під час процедури фахових випробувань будуть представляти їхні знання та міркування. Списування, втручання в роботу інших вступників, отримання додаткової інформації за допомогою гаджетів тощо становлять, але не обмежують, приклади можливої академічної недоброчесності. Виявлення ознак академічної недоброчесності під час процедури фахових випробувань є підставою для незарахування результатів приймальною комісією, незалежно від масштабів списування чи обману в будь-якій формі.

Політика виставлення балів

Конкурсний бал розраховується відповідно до алгоритму розрахунку при вступі на освітній рівень магістра.

Конкурсний бал (КБ) = $0,2 \cdot \text{П1} + 0,2 \cdot \text{П2} + 0,6 \cdot \text{ПЗ}$,

де:

П1 - оцінка тесту загальної навчальної компетентності ЄВІ;

П2 - оцінка тесту з іноземної мови ЄВІ;

ПЗ - оцінка тесту ЄФВВ або оцінка фахового іспиту в передбачених Правилами прийому випадках.

Оцінка вступного іспиту для іноземців є єдиною складовою конкурсного бала для цієї категорії вступників (VII.п.4.Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Львівського національного університету імені Івана Франка у 2025 [PP_LNU_2025_n.pdf](#))

7. В інших випадках конкурсний бал обчислюється як сума балів за вступні випробування та інші показники конкурсного відбору відповідно до цих Правил. За різної кількості складових у конкурсному балі має дотримуватись принцип рівності прав вступників. Якщо конкурсний бал є меншим ніж 100, то він встановлюється таким, що дорівнює 100; перевищує 200, він встановлюється таким, що дорівнює 200. (VII.п.7. Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Львівського національного університету імені Івана Франка у 2025 [PP_LNU_2025_n.pdf](#))

В інших випадках конкурсний бал обчислюється як сума балів за вступні випробування та інші показники конкурсного відбору відповідно до цих Правил. За різної кількості складових у конкурсному балі має дотримуватись принцип рівності прав вступників. Якщо конкурсний бал є меншим ніж 100, то він встановлюється таким, що дорівнює 100; перевищує 200, він встановлюється таким, що дорівнює 200.

12. Особи, які без поважних причин (визнаних такими за рішенням Приймальної комісії) не з'явилися на вступні випробування у визначений розкладом час, особи, знання яких було оцінено балами нижче встановленого Правилами прийому мінімального значення, до участі в наступних вступних випробуваннях та у конкурсному відборі не допускаються. Перескладання вступних випробувань не допускається. (VII.п.12. Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Львівського національного університету імені Івана Франка у 2025 [PP_LNU_2025_n.pdf](#))

13. Апеляції на результати вступних випробувань, проведених Університетом, розглядає апеляційна комісія Університету, склад та порядок роботи якої затверджуються наказом Ректора, з урахуванням необхідності залучення до її діяльності уповноваженого, представників громадськості, органів студентського самоврядування, зовнішніх експертів.

(Розділ VII, п. 13 Правил прийому на навчання для здобуття вищої освіти до Львівського національного університету імені Івана Франка у 2025 [PP_LNU_2025_n.pdf](#))

Жодні форми порушення академічної доброчесності не толеруються.

**Перелік орієнтовних питань
фахових вступних випробувань
спеціальності С4 «Психологія», галузь знань С «Соціальні науки, журналістика,
інформація та міжнародні відносини»
освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр»
2025 р.**

Загальна психологія

1. Загальнопсихологічні принципи психологічних досліджень.
2. Проблема розвитку психіки у філогенезі.
3. Основні властивості психіки людини.
4. Особливості свідомості людини.
5. Самосвідомість людини та її основні функції.
6. Психофізична та психофізіологічна проблеми: шляхи їхнього вирішення.
7. Особистість в контексті сучасних наукових досліджень.
8. Порівняльний аналіз теорій особистості.
9. Індивідуально-типологічні особливості особистості. Темперамент.
10. Індивідуально-типологічні особливості особистості. Характер.
11. Індивідуально-типологічні особливості особистості. Здібності.
12. Мотиваційна сфера особистості.
13. Теорії емоцій, їхня характеристика і аналіз. Поняття про емоції.
14. Поняття про почуття. Визначальні риси емоцій та почуттів.
15. Вираження почуттів. Зовнішні вияви почуттів. Зняття внутрішньої напруги.
16. Поняття про волю. Аналіз складної вольової дії. Головні якості волі. Самовиховання волі.
17. Відчуття людини; їх основні закономірності.
18. Сприймання людини; їх основні особливості.
19. Пам'ять людини; її основні процеси.
20. Мислення людини; механізми мислення та основні розумові операції.
21. Уява людини; основні процеси створення образів уяви.
22. Мовлення людини; його основні механізми, види та функції.
23. Увага людини; її основні властивості.
24. Основні властивості психіки тварин та тенденції її розвитку.
25. Основні властивості психіки людини.
26. Загальна характеристика несвідомих психічних явищ.
27. Неусвідомлені механізми свідомих дій.
28. Класифікація потреб. Загальні риси потреб.
29. Потреба в загально-біологічному розумінні і психологія потреб. Проблема формування потреб.
30. Сучасні дослідження потреб і мотивів.
31. Специфіка психічного відображення в емоціях.
32. Емоції та процеси мотивації.
33. Вікові зміни у емоційних реакціях.
34. Ситуативні емоції як регулятор діяльності.
35. Функції емоцій.
36. Почуття провини, совісті і моральності. Виникнення, функції, взаємодія.
37. Емоційна зрілість особистості.
38. Розвиток моральних почуттів.
39. Онтогенез почуттів.
40. Діагностика рівня розвитку вольових якостей людини.
41. Воля як протилежність неволі. Прагнення до щастя. Значення мети в житті.
42. Самовиховання волі.
43. Розвиток сили волі.

44. Соціально-психологічний тренінг (психологічне розвантаження в умовах школи, коледжу, ВНЗ).

Історія психології

45. Розвиток психологічних поглядів в античності.
46. Психологічні погляди в епоху середньовіччя та Відродження.
47. Психологія XVII – XIX сторіччя.
48. Виникнення психології як емпіричної науки.
49. Психологія потоку свідомості У. Джемса.
50. Гуманістична психологія.
51. НЛП: засади теорії та практики.
52. Трансперсональна психологія.
53. Когнітивна психологія.
54. Персоналістичний напрямок в психології.
55. Диспозиційний напрямок в психології.
56. Психоаналіз: історія розвитку, розгалуження, основні проблеми.
57. Біхевіоризм: від Д. Уотсона до А. Бандури.
58. Гештальтпсихологія та екзистенційна психологія.
59. Історія і тенденції розвитку української психології.

Соціальна психологія

60. Напрямки розвитку та представники зарубіжної соціальної психології.
61. Особливості розвитку української соціальної психології.
62. Я-концепція та тип соціокультури. Дослідження самоєфективності А. Бандури та Г. Маркуса.
63. Самоєфективність та локус контролю (дослідження А. Бандури та Дж. Ротера).
64. Експерименти з дослідження установок Р. Ла П'єра, Ф. Зімбардо, Л. Фестінгера.
65. Культурна диверситивність та схожість людей: детермінанти особистісного простору, соціальні ролі та їхня інверсія.
66. Спілкування як обмін інформацією: комунікатор, аудиторія, канал передання інформації.
67. Різновиди, теорії та концепції агресії (З. Фройд, Дж. Доллард та Н. Міллер, Л. Берковіц, А. Бандура).
68. Теорія соціального навічання агресії. Класичний експеримент А. Бандури.
69. Послаблення соціальних виявів агресії: контроль за ситуативними чинниками, діяльністю ЗМІ, психотерапевтичні методи.
70. Підходи до вивчення альтруїстичної взаємодії. Теорії жертвовного альтруїзму (Д. Бараш) та взаємності людських доброчинів (Р. Чалдіні).
71. Вивчення диспозиційних та ситуативних чинників альтруїзму. Експерименти Б. Латане і Дж. Дарлі, Р. Ле Вайна та колег, Дж. Дарлі та Д. Бетсона.
72. Особистісні чинники надання допомоги. Польові експерименти: Е. Айзена з колегами, Д. Долінські та Наврата.
73. Чинники та ефекти атракції (територіальна близькість, взаємодія на "спільній території", антиципація взаємодії, ефект ореолу).
74. Експерименти з дослідження стереотипу фізичної привабливості Е. Аронсона та Д. Ліндера, П. Левіцкі.
75. Концепція любовних взаємин Р. Стернберга. Польовий експеримент Д. Даттона та А. Арона.
76. Особливості процесів соціального пізнання. Теорії Ф. Гайдера та Г. Келлі. Фундаментальна помилка атрибуції (Л. Росс).
77. Ілюзорне мислення. Експерименти Е. Лангер і Дж. Роден, Й. Форгаса.
78. Групи в соціальній психології. Класифікація великих соціальних груп.
79. Психологічні механізми функціонування натовпу (Г. Ле Бон, Г. Тард).
80. Різновиди соціальних рухів. Молодіжні рухи: діяльність деструктивних груп.
81. Психологічна структура та динамічні процеси в малій групі. Лідерство.

82. Конформізм та його різновиди. Класичні експерименти з конформізму (М. Шериф, С. Аш, С. Мілграм).
83. Вплив групи: соціальна фасилітація, соціальні лінощі, деіндивідуалізація, групова поляризація.
84. Соціальні, емоційні та когнітивні джерела упереджень.
85. Соціально-психологічні способи розв'язання соціальних дилем. Конкуренція як джерело конфлікту (експеримент М. Шерифа).

Експериментальна психологія

86. Етапи організації і проведення експериментального психологічного дослідження.
87. Ідеальний та реальний психологічні експерименти.
88. Експериментальні змінні та засоби їхнього контролю.
89. Спостереження як один з основних емпіричних методів психології.
90. Методи опитування в психологічних дослідженнях.
91. Вплив особистості досліджуваного та ефектів його спілкування на результати експерименту.
92. Експериментатор: вплив його особистості на дослідницьку діяльність у психологічному експерименті.

Диференційна психологія

93. Класифікація типів темпераментів.
94. Факторні теорії темпераменту.
95. Розуміння екстра-інтроверсії К. Юнгом, Г. Айзенком та К. Леонгардом.
96. Типологічна модель Е. Кречмера. Психологія конституціональних відмінностей І. Шелдона.

Психофізіологія

97. Функціональні стани в структурі поведінки людини. Фізіологічні індикатори функціональних станів. Способи їхньої корекції та принципи саморегуляції.
98. Фізіологічні основи мотивації та емоцій.
99. Гомеостаз як основна умова життєдіяльності організму.
100. Психофізіологічні принципи саморегуляції.

Вікова психологія

101. Основні психологічні концепції онтогенезу психіки людини.
102. Основні закономірності онтогенезу психіки людини.
103. Кризи 2 та 3 років життя; засоби їх подолання.
104. Кризи 7 та 13 років життя; засоби їх подолання.
105. Формування особистої ідентичності у юнацькому віці.
106. Криза середини життя; засоби її подолання.
107. Поняття про вік: структура, динаміка, новоутворення.
108. Організаційні методи вікової психології. Труднощі в їхньому здійсненні та шляхи подолання.
109. Показники психічного розвитку. Поняття про сенситивні періоди та вікові кризи.
110. Підходи та критерії вікової періодизації психічного розвитку людини.
111. Криза новонародженого. Період пристосування дитини до нових умов життя. Фізичні стани новонародженого.
112. Вроджені механізми психічного розвитку новонароджених.
113. Інтерналізація соціальних правил і норм поведінки у ранньому дитинстві.
114. Статева ідентичність і сексуальні настанови підлітків.
115. Моральні принципи, цінності та переконання підлітків. Рівні морального розвитку (за Л. Колбергом).
116. Соціальне середовище юнацтва. Молодіжна культура та субкультура.
117. Соціально-психологічні зміни в похилому віці. Теорії старіння.
118. Когнітивний розвиток у похилому віці: сенсорно-перцептивна сфера, пам'ять, увага. Згасання інтелекту.

Педагогічна психологія

119. Основні психологічні концепції навчання.
120. Показники та критерії вихованості особистості.
121. Комунікативна культура вчителя.
122. Психологічна характеристика методів та форм навчання.
123. Психологічний аспект контролю та оцінки знань.
124. Становлення педагогічної психології XVII-XX століттях (Г.Песталоцці, Г. С. Сковорода, Т. Г. Шевченко, П. Ф. Лесгафт, О. Сікорський та ін.)
125. Розробка проблем педагогічної психології в Україні (Г. О. Балл, І. Д. Бех, М. Й. Боришевський, Ю. З. Гільбух, Т. М. Лисянська, С. Д. Максименко, О. Я. Чебикін та ін.)
126. Типи навчання. Розвивальні можливості навчання. Структура навчального змісту.
127. Специфіка навчальної мотивації та особливості її формування.
128. Моделі навчання (інформаційна, операціональна, розвивальна). Конструювання навчального змісту.
129. Теоретичні і практичні проблеми психології учіння.
130. Вікова динаміка процесу учіння. Мотивація учіння.
131. Проблема наочності. Теорії соціального наочності (Н. Міллер, Дж. Доллард).
132. Виховання як процес формування цілісної особистості. Теорії виховання (персоналістична, академічна, соціокогнітивна, психокогнітивна, технологічна, народна педагогіка).
133. Психологічні особливості дітей з асоціальною поведінкою.
134. Особливості педагогічної діяльності. Структура педагогічної діяльності вчителя (конструктивна організаційна, комунікативна). Педагогічні здібності, структура та характеристика.
135. Педагогічна психологія в системі професійної підготовки психолога.

Вступ до спеціальності

136. Вибір методологічної основи інтерпретації психологічних даних.
137. Психологічна спеціалізація в системі вищої школи України. Провідні учбові та науково-дослідні психологічні центри України.

Інженерна психологія

138. Психологія помилки в операторській діяльності.
139. Особливості сприймання та збереження інформації оператором в системі "людина-машина".
140. Надійність операторської діяльності.
141. Психологічні аспекти планування діяльності оператора в системі "людина-машина".
142. Характеристика операторської діяльності: її структура, надійність, помилки.

Психодіагностика

143. Вимірювання в психології. Основні типи шкал.
144. Вимоги до побудови і перевірки методик.
145. Надійність та валідність тестів; техніка перевірки.
146. Основні поняття психометрії.
147. Психологічний діагноз та висновок.
148. Соціальні та етичні аспекти психологічної діагностики. Етичний кодекс психолога-діагноста.

Основи психологічної практики

149. Загальні та спеціальні вимоги до психолога-консультанта.
150. Модель ефективного консультанта.
151. Уміння та навички консультанта.
152. Різновиди психологічного консультування.

Політична психологія. Юридична психологія.

153. Соціально-політичні чинники оптимізації політичної діяльності.

154. Політична соціалізація: сутність, етапи, основні механізми.
155. Психологічна характеристика потерпілого.
156. Предмет юридичної психології.
157. Завдання юридичної психології.
158. Вивчення основних емоційних станів особистості та їх значення для юридичної психології.
159. Протиправна поведінка та типологія особистості.
160. Організована злочинність та її психологічні особливості.
161. Роль установок і мотивації у здійсненні вбивства.

Психологія управління. Психологія конфлікту. Психологія праці

162. Функції управління; вимоги до особистості менеджера в світлі проблем психології управління.
163. Психологічні проблеми формування і розвитку колективу (команди).
164. Психологічне забезпечення ефективності реклами.
165. Психологія конфлікту. Запобігання та вирішення конфліктів у процесі управління.
166. Процедури примирення: психологічне забезпечення переговорів і посередництва.
167. Структура конфлікту. Аналіз конфлікту. Карти конфлікту.
168. Предмет психології праці.
169. Методи психології праці.
170. Психологічна структура трудової діяльності.
171. Поняття психологічної професіографії.
172. Структура психограми.

Клінічна психологія

173. Континіум норма-патологія, хвороба-здоров'я.
174. Внутрішня картина здоров'я.
175. Психічне здоров'я як регулятор поведінки в життєвих ситуаціях.
176. Невротичні розлади.
177. Суїцид: психологічні та соціально-психологічні аспекти.

Психологія сім'ї

178. Соціально-психологічна характеристика і актуальні проблеми сучасної сім'ї.
179. Стабільність шлюбно-сімейних стосунків та її детермінанти.
180. Психологічні засади формування батьківського ставлення.
181. Психологія сиблінгових стосунків.

Методика викладання психології

182. Аналіз програм шкільного курсу психології.
183. Активізація роботи учнів на уроці психології.
184. Особливості проведення уроку та практичних занять з психології.
185. Оцінювання знань на заняттях з психології.

Практикум з психології

186. Основні завдання практичного психолога в організації.
187. Основні завдання практичного психолога в медичному закладі.
188. Основні завдання практичного психолога у навчальному закладі.
189. Побудова дослідження особливостей впливу телевізійних програм з насиллям на психіку людини.
190. Побудова дослідження особливостей прояву прив'язаності та симпатії до іншої людини.
191. Побудова дослідження неконструктивної поведінки особистості.

Психіатрія

192. Предмет і завдання психіатрії, її місце серед інших розділів клінічної медицини.
193. Поняття психотичного і непсихотичного розладу.
194. Аналіз життя і хвороби: суб'єктивний і об'єктивний.
195. Параклінічні методи дослідження.
196. Розлади сприймання.

- 197. Розлади уваги.
- 198. Вияви виключення свідомості.
- 199. Розлади мислення.
- 200. Розлади мовлення.
- 201. Акцентуації особистості (характеру).
- 202. Аномалії особистості (психопатії).

Нейропсихологія

- 203. Нейропсихологія, об'єкт і предмет нейропсихології.
- 204. Внесок О. Лурії в розвиток нейропсихології.
- 205. Реабілітаційний напрямок нейропсихології.
- 206. Психофізіологічний напрямок нейропсихології.
- 207. Значення нейропсихології – теоретичне і практичне.
- 208. Центральна сліпота.
- 209. Предметна зорова агнозія.

Патопсихологія

- 210. Патопсихологічні синдроми.
- 211. Патопсихологія пізнавальних психічних процесів.
- 212. Патопсихологія емоційно-вольової сфери.
- 213. Патопсихологічна семіотика шизофренії та епілепсії.
- 214. Рання патопсихологічна діагностика психічних захворювань.

Статистичні методи в психології

- 215. Статистичні методи опрацювання даних психологічного дослідження.
- 216. Статистичні методи порівняння груп у психологічному дослідженні.
- 217. Кореляційний аналіз даних: особливості застосування в психологічному дослідженні.
- 218. Застосування t-критерію Стюдента у психологічному дослідженні.
- 219. Інтерпретація результатів порівняльного аналізу в психологічному дослідженні.
- 220. Інтерпретація результатів кореляційного аналізу в психологічному дослідженні.
- 221. Застосування факторного аналізу в психологічному дослідженні.
- 222. Інтерпретація результатів факторного аналізу в психологічному дослідженні.
- 223. Застосування кластерного аналізу в психологічному дослідженні.
- 224. Інтерпретація результатів кластерного аналізу в психологічному дослідженні.

Завідувач кафедри психології

Софія ГРАБОВСЬКА